

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.420 van 9 december 2002
in de zaak A. 85.767/IX-1956.**

In zake : de NV BOSS PHARMA,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. VAN HOUT,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Sint-Michielskaai 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Economie.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV BOSS PHARMA op 28 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 1 juni 1999 van de minister van Economie over haar aanvraag tot vaststelling van de prijs van de farmaceutische specialiteit BOSSATEN;

Gelet op het arrest nr. 111.451 van 14 oktober 2002 waarbij het tweede tot en met het zesde middel worden verworpen, de debatten worden heropend met het oog op het verder onderzoek van het eerste middel, en waarbij de zaak opnieuw wordt vastgesteld op de openbare terechtzitting van 4 november 2002, om 10.00 uur;

Gezien "de nota na heropening der debatten" van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. DERIDDER die, loco advocaat E. VERVAEKE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 111.451 van 14 oktober 2002 overwogen heeft dat het, met het oog op het onderzoek van de gegrondheid van het eerste middel, noodzakelijk is de precieze draagwijdte te kennen van artikel 2, lid 2, van de richtlijn 89/105/EEG en dat er reden is om daarover aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap een prejudiciële vraag te stellen;

2. Overwegende dat de verwerende partij betwist -verwijzende naar de rechtsfiguur van de ‘acte clair’ - dat de Raad van State de verplichting zou hebben om een prejudiciële vraag te stellen; dat zij te dien aanzien betoogt dat artikel 2, lid 2, van de richtlijn “uitsluitend (de verplichting) oplegt dat de objectieve en verifieerbare criteria in de motivering van het besluit moeten zijn vervat”, dat die bepaling derhalve “geenszins voorschrijft dat deze criteria a priori door de wetgever moeten worden vastgelegd” en dat zij ook niet “kan geacht worden (verplichtingen) te bevatten welke niet expliciet zijn opgenomen in de voorschriften van de richtlijn”; dat, aangezien de verwerende partij met dergelijke argumentatie -waarbij zij vooruitloopt op de interpretatie die alleen het Hof van Justitie kan geven aan artikel

2, lid 2, van de richtlijn- geenszins het bestaan van een ‘acte clair’ bewijst, er wel degelijk reden is om de prejudiciële vraag te stellen;

3. Overwegende dat geen van de partijen op de openbare terechtzitting van 4 november 2002 bemerkingen hebben geformuleerd bij de inhoud van de door de Raad van State voorgestelde vraag,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

“Moet in artikel 2, lid 2, van de richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg, naar luid waarvan een beslissing waarbij de nationaal bevoegde autoriteit het in de handel brengen van een geneesmiddel tegen de door de aanvrager voorgestelde prijs niet toestaat, een motivering dient te bevatten ‘die is gebaseerd op objectieve, verifieerbare criteria’, aldus begrepen worden dat de volgens de interne Belgische wetgeving bevoegde overheid vooraf met een algemeen geldend voorschrift dient te bepalen welke criteria de overheid die over de individuele aanvraag zal beschikken, in aanmerking dient te nemen, dan wel dat het die beslissingsnemende overheid toegelaten is, in elke individuele beslissing, aan te geven welke objectieve en verifieerbare criteria zij in dat geval hanteert om de aanvraag niet in te willigen of dat het volstaat dat die overheid haar individuele beslissing formeel motiveert door de vermelding van concrete gegevens van het dossier, in welk geval het aan de rechter toekomt uit te maken of die gegevens beantwoorden aan een objectief en verifieerbaar criterium”.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee gelast, na de ontvangst van het antwoord van het Hof van Justitie op de voormelde prejudiciële vraag, het onderzoek van het eerste middel voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negen december 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.